

rali živeti!« je izšla že v 31. izdaji; druga knjiga »Moja oporoka« je tiskana že v 32. izdaji; tretja »Zdravljenje z vodo« je pa razširjena med ljudmi v 500.000 izvodih; »Velika Kneippova knjiga« pa je razprodane 50.000. Slovenci imamo malo knjižico, ki daje navodila po Kneippovem načinu za zdravljenje z vodo. Imenuje se »Domači zdravnik« po naukih in izkušnjah župnika Kneippa. Izdala jo je »Družba sv. Mohorja« prvič l. 1892.

Kdor se poslužuje vodnega zdravljenja, ne sme pretiravati; zlasti pa mora natančno paziti, kako je za posamezne slučaje raba vode predpisana, kako se je treba varovati prehlajenja i. dr.

Pripomnimo še, da je bil župnik Kneipp sin preprostega tkalca. Pastirska in tkalska služba mu ni kaj ugajala. Bil je slabotnega zdravja ter je srčno hrepenel, da bi postal duhovnik. Lotil se je učenja in prejel v 31. letu sveto mašniško posvečenje. Radi bolehanja je v dijaških letih marsikaj trpel. Večkrat so mu celo pljuča krvavela, in se je bilo bati, da bo moral zgodaj umreti. V skrbeh za svoje zdravje si je iskal sveta v knjigah. V roke mu je prišla knjiga »Pouk o moči in učinku sveže vode na človeško telo«. Ta knjiga ga je zelo osrčila. Polagoma je jel uporabljati polive in lahne kopeli, a brez posebnega izboljšanja. Nato je hodil parkrat na teden tričetr ure daleč k Donavi, se je v naglici skopal v vodi in pohitel urno nazaj. V kratkem se mu je vrnila moč in vedrost. To je bil prvi uspeh, ki mu je dal poguma in vztrajnosti. Spoznal je zdravilno moč vode, in napredoval čimdalje bolj v tej stroki.

Slovstvo.

Rožica s Krasa. Življenjepis vzornega mladeniča Ernesta Mlakarja, padlega v vojski 16. avg. 1916. V zgled in posnemanje vsem slovenskim fantom izdalo uredništvo »Bogoljuba«. V Ljubljani 1921. Cena Din 3.—. Čisti dobiček te knjižice se bo porabil za prvo slovensko misijonišče v Grobljah, kamor bi bil rajni Mlakar vstopil, če bi bil še živel. — To je

res čtivo zlata vredno tudi za vas, ljubi otroci. Dolgih naukov ne berete radi. V tej knjižici tudi ni suhih naukov, ampak živo življenje. Tudi imate tu mladeniča, ki ni živel pred več sto leti, tudi ne v tuji deželi, ampak je bil naš sodobnik in naš rojak — rožica s Krasa. Knjižica se naroči z naslovom: Misijonišče v Grobljah, p. Domžale.

A. Čebular:

Uganke.

(Nadaljevanje.)*

8.

Črni potniki iz dalje
glad za sabo vlačijo,
po vaseh beračijo. (Vrane.)

9.

Zlat kolaček,
v njem kovaček
kuje, kuje —
oženj zemljo razsvetljuje.

(Luna.)

10.

Striček obeša
se na drevesa,
trda peresa
k deblu pritiska,
da brž ujame,
kadar zavriska. (Zolna.)

11.

Štirje palčki se lovijo,
v redu vedno se vrstijo:
prvi cveten ima pas,
drugi za klobukom klas,
tretji z jabolki je rdečimi,
zadnji z biseri iskrečimi.

(Letni časi.)

12.

Menda kar za šalo
gleda k nogam — v ogledalo.
Kaj pa vidi? — Mačice,
ki imajo tačice
skrite v košku svilnatem.

(Vrba.)

* Glej »Vrtec« 1922, št. 3—4, str. 46.

13.

Toliko imam peres,
kakor v lozi je dreves,
a noben ne piše nič:
ugani me, če nisem —?

(?)d)

(Nadaljevanje.)

Rešitev besedne uganke v 5.—6. števil.

Sveti Alojzij Goncaga.

Rešitev rebusa v 5.—6. števil.

Česar se človek v mladosti uči, to ga
pogosto na starost redi.

J. E. B.

Naloga.

35 zlogov imate. Iz teh zlogov napravite: imeni dveh nadangelov, ime preroka iz stare zaveze, imeni dveh žensk iz stare zaveze, štiri moška in tri ženska krstna imena. Če ta imena prav razvrstite, dajo začetne črke pozdrav angelov.

Zlogi: a-, a-, al-, an-, bi-, -cet, -cij, da-, -el-, -el-, -fa-, -fi-, -ge-, -ha-, -ha-, -he-, i-, -i-, -ja, ja, jus-, -la, -la, -la, -li-, mi-, -na, -ni-, ra-, ra-, -tor, -tin, vik-, -za-, zo-.

Listnica uredništva.

Branislav Milč: »Vstajenje« prilično porabimo, slike bi ne mogli. — **Vz.:** »Ivanček« je vseeno prevsakdanja reč. — **Višemir:** Mor-da prozo svoječasno, a pesem je malo previšoka za obzorje naših čitateljev. — **Žorže:** Za Veliko noč prepozno došlo. — **Hriberski:** To ni razumljivo, niti uredniku, kaj šele otrokom! — **V—v:** Ni vredno tiska. — **Gojmir Gorjanko:** Imate talent. Stvarjajte malo, pa tisto dobro. — **Miladin:** Vam velja isto. Pretežkih oblik se lotevate. Pod roko nam je prišel listek iz uredniške zaloge prejšnjih let. Na njem je pesmica s podpisom »Aleksej Andrejev«. To je bil psevdonim Oton Župančiča, zdaj že slovečega pesnika, pod njegovi mladosnimi pesmicami. Čujte, v kakó skromni obliki je pesnik pričel:

Noč.

Polnočna ura z lin brni
v dremotno mesečino
in vetrc skoz tišino
tajinstveno lahno pihlja.

Na vrtu astre, georgine
glavice trudne klanjajo
in zlate sanje sanjajo
in zibljejo se v vetrcu.

In lističi zeleni
na drevju trepetajo
in v sanjah šepetajo
o sreči nepoznani...

Primerjajte s tem svoje proizvode, pa boste lahko uvideli, zakaj ne morete napredovati. Potem pa še nekaj Vam in vsem takim: Zapišite vsako pesmico na poseben listič! Preden jo urednik prepíše, že rajši drugo vzame.

Rebus.

Rešitev in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 14 dni po izidu lista — v prihodnji številki.)